

Официален вестник на Европейския съюз

L 389

Издание
на български език

Законодателство

Година 63

19 ноември 2020 г.

Съдържание

II *Незаконодателни актове*

МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

- ★ Решение (ОВППС) 2020/1726 на Съвета от 14 септември 2020 година за подписване и сключване от името на Съюза на Рамковото споразумение между Европейския съюз и Организацията на обединените нации за предоставяне на взаимна подкрепа на терен в контекста на съответните им мисии и операции 1
- ★ Рамково споразумение между Европейския съюз и Организацията на обединените нации за предоставяне на взаимна подкрепа на терен в контекста на съответните им мисии и операции ... 2

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшестват от звездичка.

II

(Незаконодателни актове)

МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ОВППС) 2020/1726 НА СЪВЕТА

от 14 септември 2020 година

за подписване и сключване от името на Съюза на Рамковото споразумение между Европейския съюз и Организацията на обединените нации за предоставяне на взаимна подкрепа на терен в контекста на съответните им мисии и операции

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 37 от него, във връзка с член 218, параграф 5 и член 218, параграф 6 от Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид препоръката на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, като има предвид, че:

- (1) На 5 март 2015 г. Съветът разреши започването на преговори за сключване на Рамково споразумение за сътрудничество между Европейския съюз и Организацията на обединените нации в контекста на съответните им операции за управление на кризи.
- (2) Договорено е Рамково споразумение между Европейския съюз и Организацията на обединените нации за предоставяне на взаимна подкрепа на терен в контекста на съответните им мисии и операции (наричано по-нататък „Рамковото споразумение“).
- (3) Рамковото споразумение следва да бъде одобрено от името на Съюза,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Рамковото споразумение между Европейския съюз и Организацията на обединените нации за предоставяне на взаимна подкрепа на терен в контекста на съответните им мисии и операции се одобрява от името на Съюза ⁽¹⁾.

Член 2

Председателят на Съвета се упълномощава да посочи лицето(ата), оправомощено(и) да подпише(ат) Рамковото споразумение, с което да бъде обвързан Съюзът.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 14 септември 2020 година.

За Съвета
Председател
M. ROTH

⁽¹⁾ Вж. стр. 2 от настоящия брой на Официален вестник.

ПРЕВОД

РАМКОВО СПОРАЗУМЕНИЕ

Рамково споразумение между Европейския съюз и Организацията на обединените нации за предоставяне на взаимна подкрепа на терен в контекста на съответните им мисии и операции

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че в Съвместното изявление относно сътрудничеството между ООН и ЕС при управлението на кризи, подписано на 7 юни 2007 г., генералният секретар на Организацията на обединените нации и председателството на Съвета на Европейския съюз потвърдиха решимостта си да засилят взаимното сътрудничество и координацията в областта на управлението на кризи, включително чрез създаването на специални механизми за координация и сътрудничество в кризисни и следконфликтни ситуации, в които се намесват ООН и Европейският съюз;

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че за да се засили това взаимно сътрудничество и координация, Организацията на обединените нации и Европейският съюз се договориха да създадат рамково споразумение за взаимно предоставяне на логистична, административна и свързана със сигурността подкрепа от страна на мироопазващите операции и политическите мисии на ООН (наричани по-долу „мисиите на ООН“) и на военните и гражданските операции за управление на кризи на Европейския съюз по линия на общата политика за сигурност и отбрана (наричани по-долу „операциите на ЕС“), които се намесват в кризисни и следконфликтни ситуации на терен;

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че разходите за граждански операции на Европейския съюз се поемат от бюджета на Европейския съюз и се изпълняват от Европейската комисия;

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че съгласно член 41, параграф 2 от Договора за Европейския съюз, разходите, произтичащи от операции на ЕС с военни последици или последици в областта на отбраната, се поемат от държавите — членки на Европейския съюз;

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че съгласно Решение (ОВППС) 2015/528 на Съвета на Европейския съюз от 27 март 2015 г. ATHENA е механизмът, на който е поверено администрирането на общите и националните разходи за операциите на ЕС с военни последици или последици в областта на отбраната;

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че Организацията на обединените нации и Европейският съюз потвърждават, че имат право да сключат настоящото рамково споразумение и да поемат съдържащите се в него отговорности;

СПЕДОВАТЕЛНО, Организацията на обединените нации и Европейският съюз (наричани по-долу поотделно „страна“, а заедно — „страните“) се споразумяват за следното:

Член 1

Цел и обхват

1.1 Настоящото споразумение (наричано по-долу „споразумението“) определя рамката за предоставянето на взаимна логистична, административна и свързана със сигурността подкрепа от страна на мисиите на ООН и операциите на ЕС, които се намесват в кризисни и следконфликтни ситуации на терен.

1.2 Настоящото споразумение не се прилага по отношение на:

- i) логистика или друга форма на подкрепа, предоставена на двустранна основа на мисиите на ООН или операциите на ЕС от съответните държави членки;
- ii) договорености за сътрудничество или помощ между мисии на ООН и операции на ЕС, различни от предоставянето на логистична, административна и свързана със сигурността подкрепа; или
- iii) договорености за сътрудничество или помощ между мисии на ООН и операции на ЕС, сключени преди датата на настоящото споразумение.

Член 2

Общи принципи

2.1 Компетентните органи на страните могат да сключат договорености за предоставянето на взаимна логистична, административна и свързана със сигурността подкрепа (наричана по-долу „подкрепа“) от страна на мисиите на ООН и операциите на ЕС, които се намесват в кризисни и следконфликтни ситуации на терен.

2.2 Предоставянето на подкрепа се извършва съгласно съответните способности и зони на разполагане на мисиите на ООН и операциите на ЕС и без да се засяга способността им да изпълняват съответните си мандати.

2.3 Предоставянето на подкрепа се извършва съгласно съответните разпоредби, правила, установени практики и процедури на страните (наричани по-долу „разпоредби и правила“).

Член 3

Договорености за техническо изпълнение

3.1 Подробните условия и финансови договорености, приложими към предоставянето на подкрепа, се договарят за всеки отделен случай и се определят в специфични за конкретната мисия договорености за техническо изпълнение, сключени съгласно член 2 от настоящото споразумение (наричани по-долу „договорености за техническо изпълнение“). Когато е приложимо, Европейският съюз освен това гарантира, че договореностите за техническо изпълнение се сключват от компетентните органи, действащи от името на ATHENA.

3.2 Нито една от страните: i) не е задължена да предоставя подкрепа на другата страна, освен ако това не е изрично посочено в договореността за техническо изпълнение; или ii) не е отговорна пред другата страна за своята цялостна или частична неспособност да предостави такава подкрепа.

3.3 В случай на противоречие между настоящото споразумение и договореностите за техническо изпълнение, предимство имат условията на настоящото споразумение.

Член 4

Планиране и координация

4.1 Всяка от страните определя длъжностно лице (наричани по-долу съответно „координатор на ООН“ и „координатор на ЕС“), което да координира предоставянето на подкрепа по силата на настоящото споразумение.

4.2 Освен ако не е договорено друго между страните, координаторът на ООН и координаторът на ЕС са звеното за контакт по всички въпроси, възникнали във връзка с настоящото споразумение.

4.3 Координаторът на ООН и координаторът на ЕС провеждат редовни консултации, за да преразгледат и координират навременното предоставяне на другата страна на цялата необходима информация, която може да бъде необходима за целите на планирането, определянето, степенуването по приоритети и координирането на изискванията за подкрепа на мисиите на ООН и операциите на ЕС.

Член 5

Категории подкрепа

5.1 Договореностите за техническо изпълнение, сключени съгласно настоящото споразумение, могат да включват следните категории подкрепа:

- i) предоставяне на логистични стоки, доставки или услуги;
- ii) прехвърляне (продажба) на оборудване;
- iii) изграждане, обновяване и/или предаване на инфраструктура;
- iv) предоставяне на услуги в областта на сигурността и защитата на персонала и/или имуществото и/или
- v) обмен на класифицирана информация.

5.2 Посочените по-горе категории подкрепа са само с илюстративна цел и не се тълкуват като изчерпателен списък или като ангажимент за предоставяне на такава подкрепа.

Член 6

Разпоредби относно подкрепата

6.1 Предоставянето на логистични стоки, доставки или услуги съгласно договореност за техническо изпълнение може да включва, но не се ограничава до категориите логистични стоки, доставки и услуги, посочени в приложение 1 към настоящото споразумение.

- i) Освен ако не е договорено друго в писмена форма в приложимата договореност за техническо изпълнение, качеството на логистичните стоки, доставки или услуги, предоставени от мисия на ООН или операция на ЕС до другата страна, е със същото качество и калибър като това на предоставените от собствения персонал на доставчика;
- ii) За целите на предоставянето на логистичните стоки, доставки или услуги, мисията на ООН и операцията на ЕС могат да се основават на съществуващи договори или договорености, сключени от доставчика или от негово име; Страните гарантират, че всички услуги, оборудване, доставки, закупени от или от името на доставчика, се осигуряват в съответствие с разпоредбите и правилата на доставчика.

6.2 Прехвърлянето на оборудване съгласно договореност за техническо изпълнение може да включва, но не се ограничава до категориите оборудване, посочени в приложение 2 към настоящото споразумение.

- i) до степента, в която договореността за техническо изпълнение предвижда прехвърляне (продажба) на оборудване, мисията на ООН и операцията на ЕС, като във всеки един момент действа съответните си разпоредби и правила, може да прехвърля, продава или да оставя оборудване на другата страна на следния принцип:
 - a) доставчикът заявява и гарантира, че той е единственият собственик на оборудването, че оборудването е изцяло изплатено и че трети страни не притежават никакви права, залози и тежести;
 - б) получателят признава, че оборудването се продава на принципа „където е и в каквото състояние е“ и че доставчикът не предоставя гаранции или представителство, изрично или по подразбиране, по отношение на състоянието на оборудването или на неговата пригодност и годност за предвидената употреба, както и че доставчикът не носи отговорност за претенции, искания, загуби или задължения, произтичащи от или във връзка с използването или експлоатацията на оборудването, след като то е било прехвърлено на получателя;
 - в) освен ако не е изрично договорено друго в приложимите договорености за техническо изпълнение, прехвърлянето на правото на собственост върху оборудването възниква 1) когато покупната цена е била кредитирана изцяло по определената банкова сметка на доставчика; и 2) сертификатът за предаване, потвърждаващ физическото предаване и получаване на оборудването, е подписан от получателя;
 - г) непосредствено преди извършването на прехвърлянето на собствеността доставчикът и получателят съвместно изготвят опис и правят проверка на оборудването;
 - д) веднага след прехвърлянето на собствеността получателят поема пълната отговорност за оборудването, включително за загубата, повредата или унищожаването на оборудването (включително за застраховането му); както и
 - е) доставчикът прехвърля на получателя необходимите гаранции за оборудването.
- ii) Допълнителните условия, уреждащи прехвърлянето на оборудването, се посочват в приложимата договореност за техническо изпълнение.

6.3 Специалните условия, уреждащи изграждането, обновяването и/или предаването на инфраструктурата, се договарят, когато е приложимо, за всеки отделен случай и се определят в договореността за техническо изпълнение. За целите на изграждането, обновяването и/или предаването на инфраструктурата компетентните органи на страните също така провеждат консултации и търсят съответните одобрения или съгласие от правителството на приемащата държава или собственика на земята, ако е необходимо.

6.4 Специфичните условия, при които може да се обменя класифицирана или поверителна информация на терен, се определят в договореностите за техническо изпълнение, сключени съгласно настоящото споразумение. Предоставянето или обменът на класифицирана или поверителна информация е предмет на съответните политики, процедури и установени практики на страните.

6.5 Специфичните условия, уреждащи предоставянето на услуги в областта на сигурността и защитата, се посочват в приложимата договореност за техническо изпълнение. Предоставянето на услуги в областта на сигурността и защитата е предмет на съответните мандати на мисиите на ООН и операциите на ЕС и не представлява дерогация от отговорността на получателя да вземе подходящи мерки за защита на своя персонал и имущество.

Член 7

Финансови договорености

7.1 Договореностите за техническо изпълнение, сключени съгласно настоящото споразумение, включват подходящи финансови договорености въз основа, наред с другото, на следните финансови разпоредби.

I. Общи принципи

7.2 Освен ако изрично не е предвидено друго в настоящото споразумение или ако страните се споразумеят за друго в писмена форма, подкрепата, предоставена от едната страна на другата страна в съответствие с настоящото споразумение, се осигурява на база възстановяване на разходите. Специфичните подробности за разходите за всяка дейност за подкрепа и методът им на изчисление ще бъдат допълнително уточнени в приложимите договорености за техническо изпълнение, посочени в член 3.

7.3 Страните гарантират, че направените разходи за предоставяне на подкрепа:

- i) са подкрепени от точни и актуализирани записи и документи и включват само действително направени разходи, които могат да се отнесат пряко към подкрепата, получена от другата страна, и
- ii) се възстановяват, ако отговарят на критериите, посочени в настоящото споразумение, както и на всички допълнителни условия, описани в договореностите за техническо изпълнение, и се договарят предварително.

7.4 Доставчикът представя фактурите на получателя след предоставянето или осъществяването на подкрепата. Доставчикът издава фактура на получателя най-малко веднъж годишно за всички сделки, които до този момент не са фактурирани. Фактурите се придружават от необходимата документация за подкрепата и се изплащат в срок от шестдесет (60) дни от датата на фактурата. Плащането се извършва във валутата на доставчика или се договаря по друг начин.

II. Предоставяне на логистични стоки, доставки или услуги и подкрепа в областта на сигурността

7.5 Логистичните стоки, доставки и услуги и предоставянето на услуги в областта на сигурността и защитата се фактурират въз основа на действителните преки разходи, които доставчикът поема поради предоставянето на подкрепата.

III. Прехвърляне на оборудване и инфраструктура

7.6 Покупната цена (ако има такава) се определя въз основа на нетната пазарна стойност или когато пазарната стойност не може да се определи, то тя е справедлива и разумна, като се вземат предвид специфичните местни условия и амортизационните норми, прилагани от съответните компетентни органи.

7.7 Получателят на оборудването отговаря за разходите, свързани с прехвърлянето на оборудването, включително — без ограничение, за транспортните разходи.

7.8 Когато е приложимо, страните, действащи съгласно съответните си разпоредби и правила, могат да допринесат за разходите по инфраструктура, изградена, обновена или подобрена от една от тях с цел използване от другата страна и/или от двете страни. Редът и условията, уреждащи тези вноски, се договарят писмено от компетентните органи за всеки отделен случай и се посочват в приложимата договореност за техническо изпълнение.

7.9 Доколкото предоставянето или предаването на инфраструктура е свързано с помещения, лагери или друга инфраструктура, изградена, обновена или подобрена от която и да е от страните за собствени цели при изпълнението на нейния мандат, условията за предаване, включително всякакви финансови договорености, се определят, където е приложимо, в договореност за техническо изпълнение.

IV. Обмен на класифицирана информация

7.10 Обменът на класифицирана информация между операциите на ЕС и мисиите на ООН не поражда разходи.

Член 8

Допълнителни разпоредби за договореностите за техническо изпълнение

8.1 Условията на договореностите за техническо изпълнение, сключени съгласно настоящото споразумение, са в съответствие с настоящото споразумение и включват:

- i) подходящи разпоредби относно отговорността и обезщетенията въз основа на разпоредбите, изложени в член 9 по-долу. Необходимите корекции по отношение на такива разпоредби относно отговорността и обезщетенията се извършват, за да се отразят потребностите на страните по приложимата договореност за техническо изпълнение. По-специално, за целите на договореностите за техническо изпълнение, които се отнасят до операции на Европейския съюз с военни последици или последици в областта на отбраната, за длъжностни лица, персонал, служители и агенти на Европейския съюз, посочени в член 9 по-долу, се счита, че включват длъжностните лица, персонала, служителите и агентите на ATHENA и на участващите държави от Европейския съюз;
- ii) подходящи разпоредби относно консултациите и уреждането на спорове въз основа на разпоредбите, изложени в член 11 по-долу;
- iii) разпоредби относно политиката на надлежна проверка по отношение на правата на човека и привилегиите и имунитетите, както е посочено в членове 10 и 12 по-долу.

8.2 Договореностите за техническо изпълнение включват, наред с другото, подходящи разпоредби, уреждащи взаимодействието и координацията, процедурите за изпълнение, процедурите за фактуриране/плащане, както и разпоредби за записи, одит и разследвания.

Член 9

Отговорност и обезщетение

9.1 Освен ако не е изрично предвидено в настоящото споразумение, Организацията на обединените нации, включително нейните длъжностни лица, персонал, служители и агенти, и Европейският съюз, включително неговите длъжностни лица, персонал, служители и агенти, не носят никаква отговорност, произтичаща от или във връзка с изпълнението на настоящото споразумение. По-специално, и без да се засяга общият характер на горепосоченото, Организацията на обединените нации, включително нейните длъжностни лица, персонал, служители и агенти, и Европейският съюз, включително неговите длъжностни лица, персонал, служители и агенти, не носят никаква отговорност за военни или други операции или дейности, извършвани от другата страна, включително длъжностните лица, персонала, служителите или агентите на другата страна.

9.2 Организацията на обединените нации и Европейският съюз отговарят за уреждането на спорове и обезщетяват, защитават и освобождават от отговорност другата страна, нейните длъжностни лица, персонал, служители или агенти от и по отношение на всички претенции, искания, загуби и задължения от всякакво естество по отношение на смърт, нараняване, заболяване, загуби или щети на лично имущество, претърпени от съответните им длъжностни лица, персонал, служители или агенти, произтичащи от или във връзка с изпълнението на настоящото споразумение, освен в случаите, в които такива претенции или искания са в резултат на груба небрежност или умишлено неправомерно поведение на другата страна или на нейните длъжностни лица, персонал, служители или агенти.

9.3 Организацията на обединените нации и Европейският съюз отговарят за уреждането на спорове и обезщетяват, защитават и освобождават от отговорност другата страна, нейните длъжностни лица, персонал, служители или агенти от и по отношение на всички претенции, искания, загуби и задължения от всякакво естество, предявени от трети страни, основаващи се на, произтичащи от или свързани със съответните им действия или бездействия, или с действията или бездействията на съответните им длъжностни лица, персонал, служители и агенти, във връзка с изпълнението на настоящото споразумение.

Член 10

Политика на надлежна проверка по отношение на правата на човека

Отговорностите, поети от Организацията на обединените нации по силата на настоящото споразумение, се подчиняват на условията на политиката на надлежна проверка по отношение на правата на човека във връзка с подкрепата на ООН за сили за сигурност, различни от силите на ООН (S/2013/110), като копие от документа относно тази политика се съдържа в приложение 3 към настоящото споразумение.

Член 11

Консултации и уреждане на спорове

11.1 Организацията на обединените нации и Европейският съюз извършват редовен преглед на изпълнението на настоящото споразумение и провеждат редовни и тесни консултации помежду си за тази цел.

11.2 Координаторът на ООН и координаторът на ЕС, в рамките на съответните си отговорности, редовно се консултират помежду си, по искане на един от тях, по всякакви трудности, проблеми, притеснения или спорове, които могат да възникнат в хода на изпълнението на настоящото споразумение, и полагат всички възможни усилия за обсъждане и разрешаване на всякакви въпроси по взаимно съгласие чрез преговори.

11.3 Ако координаторът на ООН и координаторът на ЕС не са в състояние да разрешат възникналите трудности, проблеми, притеснения или спорове по удовлетворителен за страните начин, продължават консултациите между заместник генералния секретар за оперативна подкрепа и заместник генералния секретар по въпросите на общата политика за сигурност и отбрана и управлението на кризи и накрая, ако е необходимо, по искане на която и да е от страните, между генералния секретар на Организацията на обединените нации и върховния представител на Европейския съюз по въпросите на външните работи и политиката на сигурност с оглед на постигането на уреждане на спора по взаимно съгласие.

11.4 Всички иски или спорове, които не са били разрешени в съответствие с настоящия член от настоящото споразумение, могат да бъдат отнесени към помирител или посредник, избран по взаимно съгласие. Всички иски или спорове, които не са могли да бъдат разрешени чрез помиряване или посредничество, могат да бъдат отнесени за арбитраж по искане на всяка от страните. Всяка страна назначава по един арбитър, а двамата назначени арбитри назначават трети, който ще бъде председател. Ако в рамките на тридесет (30) дни от датата на подаване на искането за арбитраж някоя от страните не назначи арбитър или ако в срок от тридесет (30) дни от назначаването на двамата арбитри не бъде назначен трети арбитър, всяка от страните може да поиска от председателя на Международния съд да назначи арбитър. Процедурите за арбитраж са в съответствие с действащите към момента арбитражни правила на УНСИТРАЛ. Арбитрите нямат правомощия за присъждане на наказателни обезщетения. Арбитражното решение съдържа изложение на мотивите, на които се основава, и се приема за окончателно решение по всеки такъв иск или спор.

Член 12

Привилегии и имунитети

Нищо в настоящото споразумение или във връзка с него не се счита за отказ, изричен или имплицитен, от която и да е от привилегиите и имунитетите на Организацията на обединените нации, включително нейните спомагателни органи, или на Европейския съюз, включително неговите институции и компетентни органи.

Член 13

Заключителни разпоредби

- 13.1 Настоящото споразумение влиза в сила в деня на подписването му от страните.
- 13.2 Към настоящото споразумение може да се правят изменения, допълнения или промени по всяко време с писмено споразумение между страните.
- 13.3 Настоящото споразумение се преразглежда 5 години след влизането му в сила.
- 13.4 Настоящото споразумение може да бъде прекратено по всяко време от която и да е от страните с шестдесетдневно (60) предизвестие до другата страна. Независимо от прекратяването на настоящото споразумение, разпоредбите на членове 9, 11 и 12 от настоящото споразумение остават в сила, докато не бъдат разрешени всички спорове, иски или задължения, възникнали във връзка с настоящото споразумение.
- 13.5 Приложенията към настоящото споразумение са неразделна част от него.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО настоящото споразумение е подписано от надлежно упълномощените представители на Европейския съюз и на Организацията на обединените нации.

Съставено в Ню Йорк на 29 септември 2020 г. в два екземпляра на английски език.

За Европейския съюз:

За Организацията на обединените нации:

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

Категории логистични стоки, доставки и услуги, които могат да бъдат предоставяни:

Услуги, свързани с транспорт и преместване

Инфраструктурни и инженерни услуги

- Жилищно настаняване
- Помещения за офиси
- Инфраструктура за категории 1—3

Технически съоръжения

- Съхранение
- Работилници
- Станция за зареждане с гориво
- Складиране на боеприпаси
- Паркиране (за превозни средства или въздухоплавателни превозни средства); хеликоптерни площадки.
- Електрическо захранване
- Вода за санитарни нужди

Общи услуги

- Поддръжка на терени
- Услуги по почистване/портиерски услуги
- Опазване на околната среда (отвеждане на отпадъчни води/изхвърляне на отпадъци)
- Дребни поправки и поддръжка
- Противопожарна защита/предотвратяване на пожари и борба с пожари

Услуги за управление

- Услуги по управление на лагери
- Опазване на околната среда

Услуги, свързани с контрола

- Ветеринарен и хранителен контрол
- Контрол на отпадъците
- Контрол на водите
- Контрол на хигиената
- Контрол на вредителите

Подкрепа в реалния живот

- Продоволство/кетъринг
- Перални услуги
- Благоустройство и грижи
- Енергетика
- Санитарни мерки
- Почистване
- Изхвърляне на отпадъци

Услуги, свързани с доставки

— Нефт, масла, смазочни материали

Комуникационни услуги

Медицинска помощ

— Фармацевтични продукти

— Медицински материали

— Евакуация на жертви/медицинска евакуация (CASEVAC/MEDEVAC)

— Медицинско лечение (услуги, свързани с категория 1, категория 2 и категория 3)

— Обезвреждане на медицински отпадъци

— Звено за координиране на евакуацията на пациенти

Услуги в областта на сигурността

ПРИЛОЖЕНИЕ 2

Категории оборудване, които могат да бъдат прехвърляни

- Настаняване (включително сгради и временно/палатково настаняване)

Друга инфраструктура

- Превозни средства (превозни средства с общо предназначение, бронирани превозни средства, специализирани превозни средства)
 - Изграждане, поддръжка и друго специализирано оборудване и машини
 - Помпи, оборудване и машини за пречистване на отпадъчни води
 - Несмъртоносни изделия от военното оборудване
 - Нефт, масла, смазочни материали
 - Облекло
 - Оборудване за информационни и комуникационни технологии
 - Медицински материали, оборудване и/или фармацевтични продукти
 - Боеприпаси
 - Резервни части
 - Генератори
 - Обзавеждане
-

ПРИЛОЖЕНИЕ 3

Политика на ООН на надлежна проверка по отношение на правата на човека

Организация на обединените нации

A/67/775-S/2013/110

Разпространение:
Общо
5 март 2013 г.

Общо събрание
Съвет за сигурност

Оригинал: Английски език

Общо събрание
Шестдесет и седма сесия
Точка 69 от дневния ред
Насърчаване и защита на правата на човека

Съвет за сигурност
Шестдесет и осма година

Еднакви писма от 25 февруари 2013 г. от генералния секретар до председателя на Общото събрание и до председателя на Съвета за сигурност

Имам честта да Ви изпраля текста относно политиката на надлежна проверка по отношение на правата на човека във връзка с подкрепата на ООН за сили за сигурност, различни от силите на ООН (вж. приложението). С вербална нота от 25 октомври 2011 г. държавите членки бяха информирани за решението ми за установяване на тази политика.

В тази политика се съдържат мерките, които всички структури на ООН трябва да предприемат, за да гарантират, че всяка подкрепа, която те могат да предоставят на сили, различни от силите на ООН, съответства на целите и принципите, посочени в Устава на ООН, както и на поетата там отговорност за зачитане, утвърждаване и насърчаване на спазването на международното хуманитарно право, международното право в областта на човешките права и международното бежанско право.

Искам да подчертая, че политиката се основава на съществуващи стандарти и задължения, които държавите са приели с членството си в ООН, с признаването от тяхна страна на стандартите, посочени във Всеобщата декларация за правата на човека и приемането на задълженията по силата на ключови международни инструменти.

Доколкото Общото събрание и Съветът за сигурност могат да решат да възложат мандат на структурите на ООН да предоставят подкрепа на сили за сигурност, различни от силите на ООН, аз вярвам, че Общото събрание и Съветът за сигурност ще вземат предвид тази политика при разискванията си.

Ще Ви бъда благодарен, ако предоставите на вниманието на членовете на Общото събрание и на Съвета за сигурност настоящото писмо и приложението към него.

(Подпис) БАН Ки Мун

13-24998 (E) 120313

1324998

Please recycle

Приложение

[Оригинал: английски и френски език]

Политика на надлежна проверка по отношение на правата на човека във връзка с подкрепата на ООН за сили за сигурност, различни от силите на ООН

I. Основни принципи

1. Подкрепата от структури на ООН за сили за сигурност, различни от силите на ООН, трябва да съответства на целите и принципите на организацията, посочени в Устава на ООН, както и на задълженията по силата на международното право за зачитане, утвърждаване и насърчаване на спазването на международното хуманитарно право, международното право в областта на човешките права и международното бежанско право. Тази политика следва да подпомогне получателите на подкрепа да достигнат до етап, в който зачитането на тези принципи и правни инструменти се превръща в норма, гарантирана от принципите на правовата държава. В съответствие с тези задължения подкрепата от Организацията на ООН не може да се предоставя, когато има сериозни основания да се смята, че е налице реален риск субектите, получаващи подкрепата, да извършват тежки нарушения на международното хуманитарно право, международното право в областта на човешките права или международното бежанско право, и когато отговорните органи не предприемат нужните коригиращи или смекчавашки мерки. По същите причини, ако ООН получи надеждна информация за сериозни основания да се смята, че получател на подкрепа от ООН извършва тежки нарушения на международното хуманитарно право, международното право в областта на човешките права или международното бежанско право, структурата на ООН, която предоставя тази подкрепа, трябва да се свърже с отговорните органи с цел да се сложи край на тези нарушения. Ако въпреки намесата ситуацията продължи, ООН трябва да прекрати подкрепата за нарушителите. Независимо от настоящата политика, съществуващите задължения по силата на правото в областта на човешките права, хуманитарното и бежанското право продължават да се прилагат за всички дейности на ООН.
2. Следователно структурите на ООН, които планират или участват в предоставяне на подкрепа за сили за сигурност, различни от сили на ООН, трябва да водят политика на надлежна проверка, включваща следните ключови елементи:
 - а) Преди извършването на подкрепата се прави оценка на рисковете, свързани с предоставянето или не на подкрепата, по-специално на риска получателят да извърши тежки нарушения на международното хуманитарно право, международното право в областта на човешките права или бежанското право;
 - б) Прозрачност по отношение на субектите, получаващи подкрепа, във връзка със законовите задължения, които ООН трябва да спазва, и основните принципи, уреждащи предоставянето на подкрепа; и
 - в) Ефективна рамка за изпълнение, включително:
 - (i) Процедури за наблюдение на спазването от страна на получателя на международното хуманитарно право, международното право в областта на човешките права и международното бежанско право;
 - (ii) Процедури за определяне кога и как да се извърши намеса с цел да се сложи край на тежките нарушения на тези правни инструменти и да се вземе решение, при необходимост, за прекратяване или спиране на подкрепата; и
 - (iii) Общи оперативни насоки, съобразно необходимостта, от страна на съответните структури на ООН на вниманието на участващите държави относно прилагането на политиката.
3. Спазването на политиката на надлежна проверка по отношение на правата на човека е важно за поддържането на легитимността, надеждността и обществения имидж на ООН и за гарантиране на спазването на Устава, както и на задълженията на ООН, произтичащи от международното право.
4. Съответни политики и насоки относно конкретни области на подкрепа, включително указанията, изготвени в междуведомствената работна група за реформа в областта на сигурността, трябва да са в съответствие с политиката на надлежна проверка.
5. Настоящата политика по никакъв начин не цели да пречи на нормалната работа на ООН, насочена към насърчаване на зачитането на международното хуманитарно право, международното право в областта на човешките права и международното бежанско право, включително развиването на капацитет, както и разследването и докладването на нарушения на тези правни инструменти и сезиране на отговорните органи като протест срещу тези нарушения, гарантиране на коригиращи действия и предотвратяване на повторното им възникване. Целта на политиката е да допълни тези обичайни процеси.

II. Политика на надлежна проверка по отношение на правата на човека

A. Обхват на политиката

6. Политиката на надлежна проверка по отношение на правата на човека се прилага към всички структури на ООН, които предоставят подкрепа на сили за сигурност, различни от силите на ООН. Следователно тя се прилага не само за мироопазващите операции и специалните политически мисии, но и за всички служби, агенции, фондове и програми на ООН, които имат участие в такива дейности.

B. Определения

7. За целите на тази политика „силите за сигурност, различни от силите на ООН“, включват:
- а) Националните военни, паравоенни, полицейски, разузнавателни служби, службите за граничен контрол и подобни служби за сигурност;
 - б) Националните граждански, паравоенни или военни органи, пряко отговорни за управлението, администрацията или командването и контрола на такива сили;
 - в) Мироопазващите сили на регионалните международни организации.
8. Под „подкрепа“ се разбира всяка от следните дейности:
- а) Услуги за обучение, наставничество и консултиране, изграждане на капацитет и институционно изграждане и други форми на техническо сътрудничество за целите на укрепването на оперативните способности на силите за сигурност, различни от силите на ООН;
 - б) Подкрепа *ad hoc* или програмирана подкрепа за граждански или военни органи, пряко отговорни за управлението, администрацията или командването и контрола на силите за сигурност, различни от силите на ООН;
 - в) Финансова подкрепа, включително плащане на заплати, стипендии, надбавки и разноски, какъвто и да е източникът на средствата;
 - г) Стратегическа или тактическа логистична подкрепа за операции на място, провеждани от сили за сигурност, различни от силите на ООН;
 - д) Оперативна подкрепа за действия на място, извършвани от сили за сигурност, различни от силите на ООН, включително огнева поддръжка, стратегическо и тактическо планиране;
 - е) Съвместни операции, провеждани от силите на ООН и от сили за сигурност, различни от силите на ООН.
9. „Подкрепата“ не включва:
- а) Обучението или повишаването на осведомеността по отношение на международното хуманитарно право, международното право в областта на човешките права и международното бежанско право;
 - б) Определянето на стандарти (напр. извършване на консултации и преглед на законодателството, кодексите и политиките) и подкрепата за изграждането на капацитет, пряко свързана с изпълнението и насърчаването на спазването на законите и стандартите по отношение на човешките права и с утвърждаването на демократичното управление на институциите за сигурност;
 - в) Ангажимента за насърчаване на спазването на хуманитарното право, правото в областта на човешките права и бежанското право или за договаряне на хуманитарен достъп и провеждане на операции за хуманитарна помощ;
 - г) Подкрепата за медиацията и за свързаната с медиацията подкрепа;
 - д) Медицинската евакуация (MEDEVAC) и евакуацията на жертви (CASEVAC).
10. „Подкрепата“ може да бъде пряка или непряка — а именно чрез партньори по изпълнението.

11. Когато определят дали дадена дейност представлява подкрепа или не в съответствие с точки 8 и 9 по-горе, структурите на ООН следва да преценят необходимостта от насърчаване на последователност в изпълнението на политиката в системата на ООН съгласно точки 18 и 20 по-долу.
12. За целите на настоящата политика „тежки нарушения“ означава:
 - a) Когато става въпрос за подразделение на силите:
 - (i) Извършването на „военни престъпления“ или „престъпления против човечеството“, както е определено в Римския статут на Международния наказателен съд, или „тежки нарушения“ на правата на човека, включително екзекуции по бързата процедура и извънсъдебни екзекуции, актове на изтезания, насилствени изчезвания, поробване, изнасилване и сексуално насилие от сравнимо тежко естество, или действия за връщане по силата на бежанското право, извършвани в значителен мащаб или сравнително често (а именно това не са изолирани или просто спорадични явления); или
 - (ii) Поредица от повтарящи се нарушения на международното хуманитарно право, международното право в областта на човешките права или международното бежанско право, извършени от значителен брой от членовете на подразделението; или
 - (iii) Наличието на висша ръководна позиция в подразделението на един или повече служители, за които има съществени основания за съмнение относно:
 - Пряка отговорност за извършването на „военни престъпления“, „тежки нарушения“ на правата на човека или действия за връщане; или
 - Отговорност на командирите и други началници съгласно определението в Римския статут на Международния наказателен съд за извършването на такива престъпления, нарушения или действия от лицата под тяхно командване; или
 - Непредприемане на ефективни мерки за предотвратяване, прекратяване, разследване или наказателно преследване на други нарушения на международното хуманитарно право, международното право в областта на човешките права или международното бежанско право, извършени в значителен мащаб от лицата под тяхно командване;
 - b) Когато става въпрос за граждански или военни органи, които са пряко отговорни за управлението, администрацията или командването на сили за сигурност, различни от силите на ООН:
 - (i) Извършването на тежки нарушения от едно или повече подразделения под тяхно командване;
 - (ii) Съчетано с непредприемането на ефективни мерки за разследване и наказателно преследване на нарушителите.
13. „ООН“ означава всяка служба, отдел, агенция, програма, фонд, операция или мисия на ООН.

В. Оценка на риска

14. Преди предоставянето на подкрепа пряко засегнатата структура на ООН трябва да извърши оценка на потенциалните рискове и ползи, свързани с предоставянето на подкрепа. Тази оценка следва да включва анализ на следните елементи (когато структурата на ООН има действащ механизъм той може да се използва за извършване на оценката в съответствие с точка 19 по-долу):
 - a) Данните за планирания(ите) получател(и) по отношение на спазването или неспазването на международното хуманитарно право, международното право в областта на човешките права и международното бежанско право, включително специфични данни за тежки нарушения;
 - b) Сведенията за получателя(ите) във връзка с предприемането или непредприемането на ефективни мерки за подвеждане под отговорност на извършителите на такива нарушения;
 - в) Предприети ли са коригиращи мерки и установени ли са институции, протоколи или процедури с оглед предотвратяване на повторното възникване на такива нарушения и ако е така, доколко са адекватни, включително институциите, които подвеждат под отговорност бъдещи нарушители;

- г) Оценка на степента, до която предоставянето или прекратяването на подкрепа, ще засегне способността на ООН да повлияе на поведението на субекта, получаващ подкрепата, по отношение на спазването на международното хуманитарно право, международното право в областта на човешките права и международното бежанско право;
 - д) Доколко е реално осъществимо въвеждането от страна на ООН на ефективни механизми за наблюдение на използването и въздействието на предоставената подкрепа;
 - е) Оценка, основана на гореизброените фактори и на цялостния контекст на подкрепата, на риска субектът, получаващ подкрепата, въпреки всичко да извърши тежки нарушения на международното хуманитарно право, международното право в областта на човешките права или международното бежанско право.
15. Информация относно данните за планираните получатели по отношение на спазването на международното хуманитарно право, международното право в областта на човешките права или международното бежанско право следва да се получава от ООН или други надеждни източници.
16. Когато, в резултат на тази оценка на риска, пряко или непряко засегнатата структура на ООН заключи, че има съществени основания да се смята, че съществува реален риск планираният получател да извърши тежки нарушения на международното хуманитарно право, международното право в областта на човешките права или международното бежанско право, независимо от смекчаващите мерки, които ООН може да предприеме, тогава засегнатата структура на ООН не трябва да започва да предоставя подкрепа на този планиран получател. Структурата на ООН следва да поясни, че тази подкрепа няма да бъде възможна докато планираният получател не предприеме мерки с такъв резултат, че вече да не съществуват значителни основания да се смята, че би имало реален риск за настъпването на такива тежки нарушения. Тези мерки могат да включват, например, премахването от висша ръководна длъжност на даден служител, когато има достатъчно основания за съмнение, че този служител е отговорен за тежки нарушения на международното хуманитарно право, международното право в областта на човешките права или международното бежанско право.
17. Когато, в резултат от оценката на риска пряко или непряко засегнатата структура на ООН заключи, че **не** съществуват съществени основания да се смята, че има реален риск планираният получател да извърши такива нарушения, тогава засегнатата структура на ООН може да пристъпи към предоставянето на подкрепата, при условие че се спазват следните раздели на настоящата политика.

Г. Прозрачност

18. Ефективното прилагане на политиката налага разбирането и сътрудничеството на всички заинтересовани страни, включително държави донори и програмни държави, държави, участващи с военни и полицейски части, и приемащи държави на мироопазващи и политически мисии на ООН. Всяка структура, която има мандат или желае да предостави подкрепа на сили за сигурност, различни от сили на ООН, провежда проактивна разяснителна дейност с държавите членки и други имащи отношение партньори и заинтересовани страни във връзка с политиката.
19. Преди да започнат да предоставят подкрепа на сили за сигурност, различни от сили на ООН, отговорните висши служители (напр. специалният представител на генералния секретар, постоянният координатор, представителят на страната) следва да информират в писмен вид органите получатели за основните принципи на ООН за подкрепа за сили за сигурност, различни от сили на ООН, в рамките на настоящата политика. По-специално получателите следва да бъдат уведомени, че подкрепата от ООН не може да се предоставя на подразделения, които попадат под командването на лица, срещу които има обосновани твърдения за тежки нарушения на международното хуманитарно право, международното право в областта на човешките права и международното бежанско право. Органите получатели следва освен това да получат информация за процедурите или механизмите за прилагане на политиката, съгласно посоченото в раздел III по-долу. На получателя следва да бъде пояснено, че за да продължи да оказва подкрепата, ООН е длъжна постоянно да оценява дали действията на получателя са в съответствие със задълженията на Организацията съгласно съответните правни инструменти. Застъпничеството и комуникацията могат да бъдат поети от конкретна структура на ООН, като те следва да бъдат координирани с цел насърчване на съгласуваността между отделните участници на ООН в страната, при което най-висшият служител на ООН в дадена страна (специалният представител на генералния секретар и/или постоянният координатор) следва да бъде информиран за тези стъпки.

III. Осигуряване на ефективно прилагане

A. Елементи на рамката за прилагане

20. При прилагането на политиката на надлежна проверка по отношение на правата на човека трябва да се вземат предвид конкретните мандати на засегнатата структура на ООН, както и естеството и обхвата на подкрепата и политическия и оперативен контекст, в който тя се предоставя.
21. Всяка структура на ООН, която предоставя подкрепа, трябва да изготви рамка за прилагане в съответствие със своите управленски практики с цел да се гарантира спазване на настоящата политика. Тази рамка следва да бъде ясно изложена в постоянна оперативна процедура или подобен инструмент. При целесъобразност упълномощаващото тяло в рамките на структурата бива информирано за рамката. Съгласно изискванията такава рамка следва да включва:
- а) необходимите ресурси за ефективно управление на предоставянето на подкрепата и за наблюдение и оценка на нейното въздействие;
 - б) стимули или други придружаващи мерки, насочени към подобряване на спазването от страна на получателя на международното хуманитарно право, международното право в областта на човешките права и международното бежанско право;
 - в) механизми за ефективно наблюдение на поведението на получателя за откриване на тежки нарушения на международното хуманитарно право, международното право в областта на човешките права и международното бежанско право и действията на институцията получател в отговор на нарушенията (такива механизми следва да включват процедури за редовно докладване от Службата на Върховния комисар по правата на човека на ООН (ОНСНР), Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН), Служба на ООН за координация по хуманитарни въпроси (ОСНА) и Фонда на ООН за децата (УНИЦЕФ) и от службите на специалните представители на генералния секретар по въпросите на децата и въоръжените конфликти, както и на специалните представители на генералния секретар по въпросите на сексуалното насилие по време на конфликти);
 - г) добре установени системи за съпоставяне и ефективен преглед на събраната информация от такова наблюдение и от други източници, включително закрила на място на граждански мрежи;
 - д) добре установени процедури, от които отговорните служители на ООН да се ръководят при решенията си относно това дали извършените нарушения от субекта получател изискват намеса в дейността на субекта получател или неговите командващи фактори, или, като крайна мярка, изискват прекратяване или спиране на подкрепата по линия на тази политика;
 - е) ясни процедури за комуникация със съответните органи, когато намесата от ООН или прекратяването или спирането на подкрепата се налагат по линия на настоящата политика;
 - ж) ясни и ефективни процедури за оценка и анализ на възможните рискове, ако подкрепата бъде прекратена или спряна, включително рисковете за безопасността и сигурността на персонала на ООН и свързания с него персонал, и за набелязване на подходящи смекчаващи мерки, и гарантиране на предприемането им.
22. При прилагането на политиката и използването на мерките, посочени в точка 21, букви а)–ж) по-горе на равнището на държавите, всяка структура на ООН следва да вземе предвид необходимостта от насърчаване на последователност в прилагането на политиката в системата на ООН. Най-висшият служител на ООН в страната (специалният представител на генералния секретар и/или постоянният координатор) отговаря за иницирането на консултации относно рамката за прилагането с всички национални и международни участници. При интегрирани мисии консултациите между мисията и екипа на ООН в страната следва да се водят в рамките на установена процедура.

Б. Предварително консултиране на законодателните органи на ООН

23. Действията на структурите на ООН за подкрепа на сили за сигурност, различни от сили на ООН, налагат особено специално внимание поради съпътстващите специфични рискове, потенциални задължения и голяма видимост. Затова е важно структурите на ООН да практикуват надлежна проверка, по-специално като извършват оценка на риска, **преди** приемането на мандат или указания за предоставяне на подкрепа за сили за сигурност, различни от силите на ООН. При целесъобразност последващата оценка следва да бъде включена в докладите или брифингите до законодателни органи. В контекста на мироопазването такива оценки следва да подпомогнат информирането и формирането на предложения от страна на генералния секретар до законодателните органи относно мандатите.

В. Докладване и надзор

24. Съответните официални доклади на ООН (например доклади на генералния секретар до Съвета за сигурност, докладите по страни и тематичните доклади на службите, програмите, агенциите и фондовете на ООН) следва да обхващат подкрепата, предоставена на сили за сигурност, различни от силите на ООН, включително естеството и обхвата на подкрепата, мерките, предприети за гарантиране на спазването на политиката на „надлежната проверка“, свързаните с това действия за насърчаване на зачитането на основните принципи на подкрепата на ООН и оценка на въздействието от подкрепата.
25. Когато възникнат трудности от критично значение във връзка с такава подкрепа, структурите на ООН следва да докладват незабавно на съответните служители на ООН, които вземат решенията, и на законодателните органи, както е целесъобразно, относно развитието, свързано с елементите от оценката на риска, които предполагат риск за Организацията или нейния персонал да бъдат свързани с тежки нарушения на международното хуманитарно право, международното право в областта на човешките права или международното бежанско право. Участващите структури на ООН следва да докладват за обстоятелствата, предприетите мерки за смекчаване или коригиране на ситуацията и препоръките за последващи действия.

Г. Смекчавщи мерки

26. Ако ООН получи надеждна информация, която дава сериозни основания да се смята, че получател на подкрепа от ООН извършва тежки нарушения на международното хуманитарно право, международното право в областта на човешките права или международното бежанско право, структурата на ООН, която предоставя тази подкрепа, следва да сведе тези основания до вниманието на съответните национални органи с цел да се сложи край на тези нарушения.
27. Ако въпреки намесата на засегнатата структура на ООН, ООН получи надеждна информация, която дава сериозни основания за съмнение, че субектът получател продължава да извършва тежки нарушения на международното хуманитарно право, международното право в областта на човешките права и международното бежанско право, тогава структурата на ООН трябва да прекрати или да спре подкрепата за получателя.

Д. Предизвикателства от оперативен характер

28. В контекста на мироопазването прекратяването или спирането на подкрепата поради незначително от силите за сигурност, които са получатели, на основните принципи на политиката, може значително да се намали способността на мисията за изпълнение на цялостния мандат и цели, зададени от Съвета за сигурност. Прекратяването или спирането на логистичната, материалната или техническата подкрепа може обаче да бъде необходимо, когато продължаването на подкрепата би означавало участието на Организацията в тежки нарушения на международното хуманитарно право, международното право в областта на човешките права и международното бежанско право. Генералният секретар следва да информира Съвета за мерките, предприети в рамките на мироопазващи операции по линия на настоящата политика и когато се смята, че прилагането на настоящата политика би имало критично значение за способността на операцията да изпълни мандата си, следва да предоставя навременни съвети на Съвета и да се консултира със Съвета относно бъдещите стъпки. По подобен начин, ако прекратяването или спирането на подкрепата от агенция, фонд или програма на ООН засяга способността на този субект да изпълни мандата си, изпълнителният ръководител на посочената агенция, фонд или програма дава навременни съвети на управителния орган на агенцията, фонда или програмата или се съветва с него относно бъдещите действия.

Е. Отчетност

29. След одобряване на настоящата рамка на политиката от генералния секретар висшите ръководители в централата на ООН (генералните подсекретари, администраторът на Програмата на ООН за развитие (ПРООН), изпълнителните директори на фондове и програми) отговарят за това да се гарантира, че тази подкрепа за институции и сили за сигурност, различни от силите на ООН, и прилагането на политиката подлежат на редовен преглед в съответните им области на компетентност. Освен това те отговарят за това да се гарантира, че съществените нови елементи в прилагането на тази политика, включително смекчавашите действия, предприети като част от прилагането ѝ, се свеждат своевременно до вниманието на генералния секретар и на съответните законодателни органи.

30. При необходимост оперативните групи за интегрираните мисии и интегрираните оперативни групи следва да включват в дневния си ред постоянна точка за преразглеждане и оценка на подкрепата, предоставяна на сили за сигурност, различни от силите на ООН.
 31. След една година следва да се изготви допълнително изложение до Политическия комитет на базата на получения опит с цел да се определи, наред с другото, дали са необходими допълнителни мерки или механизми за прилагане.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ 4

Точки за контакт на ООН и ЕС

ЕС

— EUMS D.2, LOG DIR/RES

Военен секретариат на Европейския съюз, Логистика

Отдел за ресурсна подкрепа

EUMS-LOGISTICS-DIRECTORATE@eeas.europa.eu

— CPCC,

Способности за планиране и провеждане на граждански операции

cpcc.secretariat@eeas.europa.eu

ООН

— DOS/DSA/SPS

Департамент за оперативна подкрепа

Отдел за специални дейности, Служба за подкрепа за партньорствата

dos-sps@un.org

— DOS/OSCM/OASG

Департамент за оперативна подкрепа

Служба на помощник генералния секретар за управление на веригата на доставки

oscm-oasg@un.org

ISSN 1977-0618 (електронно издание)

ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG